

1545
сд
26

ТРИДЕСЕТ И ОСМО НАРОДНО СЪБРАНИЕ
КОМИСИЯ ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ И
ЗАКОНОДАТЕЛСТВО СРЕЩУ КОРУПЦИЯТА

СТ А Н О В И Щ Е

на Комисията по правни въпроси и
законодателство срещу корупцията

ОТНОСНО: Определение на Конституционния съд от 22.01.1998 г., с приложено искането на 50 народни представители, с което Народното събрание е конституирано като страна по к.д.№ 2/98 г., за установяване на противоконституционност на текстове от Закона за изменение и допълнение на Закона за нотариусите (обн.ДВ,бр.123/97г.)

На заседание, проведено на 29.01.1998 г., Комисията по правни въпроси и законодателство срещу корупцията обсъди искането на 50 народни представители по к.д.№ 2/98 г. на Конституционния съд, за установяване на противоконституционност на параграфи 1, 2, 5, 9, 14, 19

и 20 от Закона за изменение и допълнение на Закона за нотариусите (обн.ДВ,бр.123/97г.).

Становището на Комисията по правни въпроси и законодателство срещу корупцията относно искането за обявяване противоконституционността на някои разпоредби на Закона за изменение и допълнение на Закона за нотариусите, направено от 50 народни представители по к.д.№ 2/1998 г. е, че същото е неоснователно по следните съображения:

Неоснователно е твърдението, че законът не е приет с две гласувания. В самото искане на народните представители от ПГДЛ /л.6/ е посочено, че закона е приет на първо гласуване на 25 и 26.11.1997 г., а на второ - на 9 и 15.12.1997 г.

При това положение е очевидно, че искането по т. 1 /за обявяване на противоконституционност на § 1, 2, 5, 9 и 14 от закона/ е плод на неправилно тълкуване на разпоредбите на Правилника за организацията и дейността на Народното събрание /ПОДНС/. Цитираните текстове са приети по предложение на народни представители, направени по реда на чл. 68, ал. 1 от ПОДНС и на водещата комисия - по реда на чл. 68, ал. 2, т. 2 от ПОДНС. Тук трябва да се отбележи, че § 14 е приет като предложение на комисията в заседанието ѝ от 11.12.1997 г. по искане на народния представител Янаки Стоилов, който е подписал искането до Конституционния съд под номер 44.

Неправилно се твърди, че тези предложения противоречат на принципите на приетия на първо гласуване законопроект. В мотивите на законопроекта на народните представители Абаджиев и Йорданов е посочено, че с него се цели постигането на равнопоставеност между нотариусите /към което са насочени § 1, 8, 10, 11, 13, 14, 15 и 16 от законопроекта/ и създаване на благоприятни и равни условия за работа

на същите /по § 4, 5, 6 и 7/. Към тези цели са насочени и новите предложения по чл. 68, ал. 1 и чл. 68, ал. 2, т. 2 от ПОДНС.

Неоснователно е и искането по т. 2 относно § 20 от закона. Странно е защо това искане е ограничено само с § 6 и неговата отмяна, а не споменава сходните с него и също отменени параграфи 7 и 8. Спорно е доколко може да се говори за придобити права, след като разпоредбата на § 6 е в противоречие с чл. 6, ал. 2 от Конституцията на Република България. Но дори и да приемем, че има придобити права, промяната в изискванията за придобиване на правоспособност /а именно успешно явяване на конкурса/ обуславя необходимостта от даване обратна сила на закона в съответствие с чл. 14, ал. 1 от Закона за нормативните актове /ЗНА/, което не би могло да се тълкува като налагане на санкции, съгласно чл. 14, ал. 3 ЗНА.

Тук трябва да се подчертае, че ако кандидат за нотариус не издържи конкурса, той очевидно не притежава необходимите професионални качества. Подобна хипотеза води до загуба на правоспособност и отстраняване от длъжност и съгласно други закони: чл. 131, ал. 1, т. 5 от Закона за съдебната власт; чл. 101, ал. 1, т.т.4 и 5 във вр.с чл. 100, т.т. 1, 3 и 4 от Закона за адвокатурата и чл. 328, ал. 1, т.т. 5 и 6 от Кодекса на труда. При това не може да се говори, че лице неиздържало конкурс е лишено от правото си на труд, гарантирано от чл. 48 от Конституцията. Дори напротив - оставането на работа на такъв нотариус ще попречи на реализирането на правата на издържалите конкурса.

Несъстоятелни са и доводите по т. 3 относно § 19 от закона. Ако вносителите бяха прочели ал. 6 на § 5 от Преходните разпоредби, щяха да разберат, че избраните вече органи изпълняват функциите си до избиране на нови такива. Изборът на нови органи се налага от принципа за равнопоставеност между нотариусите, който изисква всички

издържали конкурса нотариуси да могат да изберат органите на Нотариалната камара. Неуместно е да се цитират чл. 2 и чл. 44 от Конституцията при положение, че съгласно чл. 4 от Закона за нотариусите Нотариалната камара е юридическо лице, в което по право членуват всички нотариуси.

Въпреки, че не съществува искане в тази насока неизвестно защо се споменава новосъздадения § 7 от Преходните разпоредби, според който в комисията при провеждане на първия конкурс не участва представител на Нотариалната камара. Неестествено е едно и също лице едновременно да бъде и участник в конкурса, и член на конкурсната комисия.

Не може да се сподели мнението на народните представители, подписали искането, че посредством измененията на закона се обиждали досегашните нотариуси. Един бегъл прочит на чл.чл. 22, 23, 25 и 28 от закона е достатъчен да убеди непредубедените, че между сегашната и бъдещата дейност на нотариусите има някои съществени разлики, които налагат провеждането на общ конкурс.

Становището на комисията беше прието с 11 гласа "за" и 3 "против".

2.02.1998 г.

**ПРЕДСЕДАТЕЛ НА
КОМИСИЯТА:**

/Светослав Лучников/

